

16 Dagens namn

Julia är en femininform av det latinska Julius som är ett romerskt släktnamn (se nedan). Jo, Julius Caesars dotter hette Julia, och det gjorde faktiskt även hans faster. En känd svensk skådespelare lystrade också till detta namn, Julia Caesar. En annan Julia var John Lennons mamma. Mest känt är nog Julia ändå genom Shakespeares pjäs "Romeo och Julia". Namnet har använts i Sverige sedan början av 1700-talet. Julia har blivit mycket populärt under senare år. I dag är det ett av de populäraste namnen. Antalet namnbärare är runt 22 500, av dessa har omkring 16 500 det som tilltalsnamn.

Julius är alltså ett romerskt släktnamn, med Julius Caesar som den förmodligen mest kände namnbäraren. Den Julius som firas i dag är inte Julius Caesar utan påven Julius I som levde på 300-talet. Antalet namnbärare är runt 4 100, av dessa har omkring 900 det som tilltalsnamn.

Närbesläktade namn är Jill, Juliana, Julie, Juliette och Julio.

Grattis på namnsdagen!

Julia Hillé, 6 år, Fiskebäck, gratuleras med många kramar av lillebror Albin, mamma och pappa.

Julia Henriksson, 9 år, Myren 11, Marstrand, grattas av mormor.

Julia Örtendahl, 11,5 år, går på Grevegårdsskolan i Göteborg, och får många kramar från mamma, pappa, farmor och tvillingbrorsan Johan.

Julia Breiktreuz, 6 månader, Skäpplandsgatan 25, Göteborg, får grattiskramar från mamma och pappa.

Julia Sandklef, 5 år, Kungsbacka, grattas av småbröderna Jesper och Oscar.

Julia Insulán, 15 år, Kungälv, grattas med många kramar från pappa, mamma och Adam.

Julia Carlsson, 13 år, Kungälv, grattas av mamma, pappa, Mathilda och Jonathan.

Julia Franzén, 11 år, Björkuddsgatan 11, Göteborg, grattas av Adrian och Daniel Eriksson i Mölndal.

Vi gratulerar

Lisbeth Andersson
60 år
den 17 februari,
Torkelstorpsvägen
42, Fjärås.

Hussein Maalim
60 år
den 17 februari,
Bangatan 15, Vänersborg. Han är lärare. Hans intressen är att läsa Koranen och att resa.

Matilda Klingener
40 år
den 17 februari,
Kullavik.

Mikko Klangh
50 år
den 17 februari,
Tvetgatan 281,
Kungälv. Han arbetar på Astra Zecneca i Mölndal.

Camilla Hansson
40 år
den 17 februari,
Lindströmsvägen
55, Kungsbacka.
Hon arbetar på Hennes & Mauritz. Hennes intresse är resor.

Carina Enbom
40 år
den 17 februari,
Ormvråksvägen 14
B, Falkenberg.
Hon är kontorist och arbetar på Skogstorps Ytbehandling AB. Hennes intressen är böcker, musik, film och dans.

Stig Hagman
50 år
den 17 februari,
Vitklövern 15 E,
Torslanda. Hans intressen är resor, fiske och golf.

Dan Hökbring
40 år
den 17 februari,
Sörlyckan 64, Sävedalen. Han arbetar som idrottslärare på Oxledsskolan i Sävedalen. Hans intressen är löpning och natur.

Ingela Wejdin
30 år
den 17 februari,
Viktoriavägen 3,
Vallda.

Nytt om namn

Sahlgrenska akademien har antagit medicine doktor **Kaisa Mannerkorpi** till docent i ämnet fysioterapi.

Charlotta Enerbäck till docent i ämnet dermatologi och venerologi,

och medicine doktor **Min-Yin Xiao** till oavlönad docent i ämnet fysiologi tills vidare.

Temperament trots lugn yta

Hon har övat 4-8 timmar varje dag sedan fem års ålder. Hon har fått en rad priser och utmärkelser – men det är inte därför hon spelar.

– Jag har alltid älskat musiken. Pianot är en del av mig, säger konsertpianisten Ha-Young Sul.

När hon tillsammans med maken Per för ett år sedan flyttade till Göteborg från Malmö fanns det inget piano i den nya lägenheten. Vanan av att dagligen öva flera timmar var tillfälligt bruten.

– Efter en vecka blev jag rastlös. Det kändes tomt utan pianot, säger Ha-Young.

Ett hyrpiano skulle levereras, men Ha-Young kunde inte vänta. Hon gick till det närmaste stället hon visste hade instrument – Haga församling.

– De har verkligen ställt upp för mig och lånar mig nyckeln till pianot och flygeln. I utbyte ackompanjerar jag kören och framför konserter i kyrkan emellanåt, berättar hon.

Engagemanget i det lokala kulturlivet var en del i motiveringen när västsvenska kulturfonden tilldelade henne årets utvecklingsstipendium 2005.

Den 28-åriga pianisten har en prestigefyllt utbildning bakom sig och har spelat runt om i världen. Hon ger ett lugnt och samlat intryck, men de som hört henne spela Rachmaninov vet att hon även har temperament.

– Min mamma uppfostrade mig på traditionellt sydkoreanskt sätt, där disciplin är viktigt. Det har hjälpt mig. Men, det krävs också mycket vilja och energi för att bli konsertpianist.

Mamman är pianopedagog till yrket och började undervisa Ha-Young och systemen Un-Ha när de var fem respektive fyra år gamla. Systemen spelade violon och Ha-Young fastnade för pianot. De var begåvade och utvecklades mycket snabbt.

Det första officiella framträdandet gjorde Ha-Young sju år gammal, under Steinway & Sons internationella pianotävling i Hamburg. I en tysk tidning publicerades en bild från finalen i den fullsatta konsertsalen.

På scenen står en flygel och vid den sitter en liten mörkhårig flicka i blå klänning och vita knästrumpor. Hennes lackskor dinglar över scengolvet. Hon når inte ner till pedalerna, men har lärt sig att spela utan dem.

Ett underbart underbarn, skrev tidningen Sydsvenskan efteråt om tävlingens förstapristagare. I dag, 21 år senare, är det en erfaren konsertpianist som minns sitt första framträdande.

– Jag kände mig som en myra när jag gick ut på scenen, säger Ha-Young och ler. I tumlet efteråt minns jag att jag grät när jag inte kunde hitta mina föräldrar i folkmassan.

Under uppväxten i Malmö spenderade Ha-Young minst fyra timmar dagligen framför pianot. Det fanns inte mycket tid för lek med andra barn.

– Mina klasskamrater kastade sten på rutan och ville att jag skulle komma ut, men jag tyckte att det var roligare att öva.

Under tonåren ägnade den blivande solisten allt mer tid åt pianot, i stort sett all vaken tid. Hon var som uppsluktad av musiken och isolerade sig från familjen och omvärlden.

– Jag flyttade till och med in sängen i pianorummet, och kom ut bara när det var mat.

Ha-Youngs lärare vid den här tiden, Tom Ernst, såg i vilken takt flickan utvecklades. Han rekommenderade att hon skulle söka till Köpenhamns musikkonservatorium. Vid 14 års ålder blev hon antagen som den yngsta eleven i skolans historia. Under fem år studerade hon där och tog examen med högsta betyg i pianosolo och kammarmusik.

Därefter följde ytterligare två år av studier vid den prestigefyllda Royal Academy of Music i London. Efter examen, ytterligare soliststudier för Dominique Merlet i Genève och mästarklasser för en rad professorer, bland andra Hans Leygraf.

– Man är aldrig färdiglärdd, alla pianister har sina svagheter de måste arbeta på.

En av de lärare som inspirerat henne mest är den brasilianske pianisten José Feghali. Det utvecklingsstipendium hon nyligen fick från kulturfonden, ska gå till fler lektioner för honom.

Ha-Young undervisar även studenter själv, på alla nivåer. Ena veckan spelar hon med en symfoniorkester i USA eller Frankrike, för att nästa undervisa vid skolpianot i Haga.

– Jag vill dela med mig av mina kunskaper. När jag undervisar blir jag också mer medveten om min egen teknik och tolkning av ett musikstycke.

Livet som konsertpianist innebär ständiga resor, tävlingar och framträdanden. En tillvaro som passar Ha-Young, vilket listan med priser och utmärkelser vittnar om.

Men synen på karriären och musiken förändrades, när hon fick reda på att hon väntar barn.

– Jag kan inte leva utan pianot, men att resa som solist är ett ensamt yrke. Nu önskar jag att jag fick en anställning. Det har blivit viktigare för mig att fördjupa mig i musiken.

Just nu läser hon till exempel allt om Mozart. Det är ett sätt att förbereda sig inför vårens konserter i Köpenhamn och Helsingborg, där hon ska framföra Mozarts sonater.

– Jag försöker föreställa mig hur komponisten tänkte och kände. Jag förmedlar musiken, inte mig själv, ungefär som en skådespelare som lever sig in i en roll.

Samtidigt har alla pianister en egen stil, och personligheten lyser alltid igenom i spelet.

– Det är lite skrämmande, man avslöjar vem man är i hur man spelar. Men, målet är alltid att förmedla komponistens verk så troget som möjligt.

Den stora erfarenheten som nu väntar, ligger och sparkar i Ha-Youngs mage.

– Ett barn gör livet rikare, man utvecklas som person. Och ja, jag tror att jag kommer spela ännu bättre tack vare det.

Söndagen 23 april spelar Ha-Young Sul tillsammans med flöjtisten Jill Widén i Lundby nya kyrka. De framför stycken av Schubert och Sanchan.

DANIEL JOHANSSON
031-62 40 00 namn@gp.se

Ha-Young Sul

Aktuell: Fyller 28 år i dag, och förbereder konserten i Lundby nya kyrka 23 april
Yrke: Konsertpianist och pianopedagog
Bor: Lägenhet i centrala Göteborg
Familj: Maken Per
Intressen: Musik, konst, koreansk kultur och språk

UNDERBARN. Ha-Young Sul minns sitt första officiella framträdande när hon som sjuåring vann förstapriset i Steinway & Sons internationella pianotävling i Hamburg. I dag är hon en erfaren konsertpianist.

Bild: EMELIE ASPLUND

Minnesord

Monica Hagman

Keramiker Monica Hagman, Ransäter, har efter kort tids sjukdom somnat in 59 år gammal. Närmaste anhöriga är maken Göran Bergh, sönerna Josef, Martin och Jacob samt föräldrarna Rune och Vera Hagman.

Monica Hagman föddes i Stockholm, gick på folkhögskolor och hade olika ströjobb innan hon 1972 började sin utbildning till keramiker i Capellagården på Öland. Det var blev avgörande år; hon lärde sig ett hantverk och träffade Göran som blev både arbets- och livskamrat.

1975 flyttade de till Helsingborg och startade sin första egna verkstad. Tre år senare hittade de en övergiven lanthandel i Ransäter, Värmland. De flyttade in ovanpå butiken, ställde ugnen och drejaskivorna i lagret intill och satte händerna i leran.

Lera är ett fantastiskt material som kan formas, målas och brännas på många olika sätt. Monica drejade bruksföremål i olika former och färgade med engober. Kannorna skulle stå stadigt och vara lätta att hålla ur. Muggarna skulle ligga bra i handen och få lagom tyngd.

Efter mycket diskussion byggde Monica och Göran sin första vedeldade ugn och började saltglasera. Varje bränning tog ett dygn. Ugnen måste ständigt matas med famnar av ved för att komma upp till 1300 grader. Eldkvasten stod meterhög ur skorstenen och bilisterna stannade på vägen intill för att höra vad som stod på.

Liksom många andra konsthantverkare sålde Monica sina produkter, deltog i arbetet och fick många vänner i olika kooperativ som Lerverk i Göteborg, Blås och Knåda i Stockholm, Arvika Konsthantverkare och Reforma i Karlstad.

Monica var också en fena på att laga mat. Hon odlade grönsaker, plockade bär och svamp i skogen och smaksatte sina sallader och grytor med oväntade kryddor. Ungarna tröttnade, men vi vuxna kunde sitta i timmar och prata vid det stora matbordet i Ransäter.

Vi minns henne som en hängiven, envis och rikt begåvad person med stor känsla för form och färg. En omtänksam mamma med dörren öppen för nära grannar och långväga gäster som motorcyklisterna i Trangiakökets vänner och fruarna i Göteborgs Fröbytklubb.

För vännerna
GUNILLA SKOOG

Nytt om namn

Miraklet på skattekontoret

Ackompanjerad av sin klocka berättar Margit Olsson i Hemsjö strax söder om Alingsås hur hon fick råd att förvärva klenoden. Lyssnare var en av Alingsås Tidnings reportrar.

Efter kriget återkom Margit Olsson till Sverige för att arbeta på Sidenväveriet i just Alingsås. Hon fick orsak att besöka skattekontoret i staden och fick då frågan om hon arbetat i landet tidigare. Sedan hon berättat om ett tidigare jobb i Lindesberg eftersökte den kvinnliga tjänstemannen Margit Olssons skattebild och erfor att hon hade tvåhundrafemtio kronor att fordra.

– För pengarna köpte jag min stiliga klocka som fungerat klanderfritt sedan den dagen för mer än femtio år sedan, berättar Margit Olsson.